

I sin form är Snoilsky en mästare af hög rang.

Carl David af Wirsén (född 1842, Svenska akademiens sekreterare) förklarade i motsats till Snoilsky, att han icke hade »röda rosor», men »hvita» ville han bringa, »bundna i en vallmokrans»; dessa ord antyda den wirsénska diktens stämning. I sina båda första, år 1876 och 1880 utgifna samlingar *Dikter* uppenbarar han redan de drag af dels idyll, dels vemodsfull, ideal betraktelse, som behärska hans diktning, hvilken framträder i en källklar form. Utom de båda första diktsamlingarna (i hvilka exempelvis förekomma skaldestycken sådana som *Herr Olof*, *Trädgårdsmuren*) må nämnas hans båda senaste samlingar: *Toner och sägner* samt *Under furor och cypresser* (med dikter som *Spinoza*, *Septemberdag vid Bellmans byst* o. a.). Wirsén har äfven med förkärlek odlat den kristligt religiösa diktningen (*Från Betlehem till Golgata*, *Vid juletid*, psalmer), hvarjämte festdikter flutit ur hans penna. Wirsén har länge varit verksam såsom litterär kritiker och polemiker i strängt konservativ anda (ett urval af hans *Kritiker* har utkommit i bokform); han har tillika offentliggjort flera litterärhistoriska *Lefnadsteckningar*.

Karl Pontus Wikner (född 1837, docent och lektor i Uppsala, professor i filosofi i Kristiania, † 1888) var en tänkare, hvilken, utgången ur Boströms skola, gjorde en egen själfständig åskådning gällande dels i lärda skrifter, dels äfven i mera populära, sällsynt väl skrifna arbeten. Bland dessa senare märkas en följd filosofiska och religiösa föredrag, t. ex. *Kulturens offerväsen*, *Narcissussagan*, samt vidare några tvifvelsutän af Rydbergs stilkonst påverkade noveller, utmärkta för tankerikedom, formskönhet och en varmt religiös anda: *Min moders testamente*, *Mantegnas ängel*. Wikners författarskap, som haft ett vidsträckt och djupt inflytande, uppenbarar en rik och ädel personlighet; ett vemodsfullt men i sin evighetslängtan förtröstansfullt »veronika»-drag präglar hans flesta skrifter.

Ernst Daniel Björck (född 1838, komminister, † 1868) hade genom sina *Naturbilder* och smärre berättande dikter knutit rika förhoppningar till sin skaldegåfva, då han vid unga år kallades hädan.

Edvard Bäckström (född 1841, publicist, † 1886) vann såsom finkänslig lyriker erkännande särskildt för sina formsköna *elegier* och eröfrade sig dessutom en alldeles särskild ställning inom denna krets såsom dramatiker. Af hans penna äro sålunda det hemtrefliga lustspelet *Evas sysstrar*, några smärre historiska skådespel, i hvilka han upptagit knittelversen, tragedien *Dagvard Frey*